

Zimní radosti - 1. díl

Listopad. Listy na stromech již ztrácejí své barevné listy. Vítr si s listy hraje na honěnou. Děti pouštějí draky. Pasáčci se ohřívají při ohničku a v něm si pečou brambory. Stěhovaví ptáci už dávno odletěli do teplých krajů. Je sychravo. Ovoce, brambory, řepa a další plodiny jsou již sesbírané a uchované na zimu. Ráno nad opadaným listím je mlha. Už je brzo tma. Všechno se uklízí a chystá na zimu. Venku zpívá vítr a kapky deště bubnují do okenic. Ve světnici je útulno. V kamnech hoří oheň, je slyšet jeho praskot a cítit jeho žár. Zachumlaná v huňaté dece na peci popíjím šípkový čaj a jsem moc ráda, že už tu byl kominík. Celou dobu co na střeše čistil komín jsem si držela knoflík - to pro štěstí. A teď je mi moc dobře a usínám v příjemném teploučku a ještě se mi vybaví, že už brzo přijede Martin na bílém koni..... Musím vedle na statek dojít pro husu..... Ještě, že tu byl ten kominík.....

KOMINÍK

V minulosti se všude topilo v kamnech a kouř z ohně odcházel komínem vzhůru na střechu. V kouři byly černé saze, které se usazovaly na stěnách v komíně, a proto se kominík musel čistit, aby se neucpal. Kominíci chodili oblečení v černém, aby na nich nebyly vidět šmouhy od sazí. Oblečení měli ze silné pevné látky. Byla to ochrana proti chladu i horku při pobytu na střeších. Na hlavě nosili čepici a při práci si přes ústa vážali šátek, aby nedýchali jedovatý kouř z komína.

Do komína spustili silný provaz, na jehož konci byla kovová koule, která svou vahou táhla provaz dolů. Kus nad koulí byl upevněn kruhový drátěný kartáč zvaný slunce, kterým kominík seškraboval usazené saze na stěnách komína. Kominík nosil na rameni stočený drát se štětkou na konci. Tím zase čistil komíny zespodu. Flek je železná škrabka, používaná při vymetání komínů.

Kominík nenesí jenom žebřík a černou tvář. **Kominík nosí také štěstí.** To vědí všichni lidé a hlavně ti, co mají knoflíky u kabátu. Když jde kolem, honem se za něj chytí a myslí si na to, po čem touží.“

Tahle pověra má ale reálný základ. Dobře vyčištěný komín neohrožoval dům požárem a zajišťoval teplo. Kominík byl symbolem domácí pohody a tepla. Některým lidem svým pracovním oděvem připomínal čerta, díky tomu někteří lidé věřili, že kominík má moc ovládat (zahánět) zlé duchy. Také se věřilo, že kouř v kamnech z domu vyhání zlé duchy. Dříve kominík po vymetání komínů před koncem roku rozdával kalendáře s větou:

„Hodně štěstí v novém roce přeje Váš kominík!“

